

Sandra Mackus heeft aandacht voor het onopvallende

Treinstations opnieuw bekeken

T
x
P
Van oorsprong is Sandra Mackus (1988) tekenaar, maar inmiddels doet ze dit vooral met draad. Met haar sublieme oog voor dat wat wij als vanzelfsprekend beschouwen, maakt ze bijzondere werken. Afgelopen zomer fietste ze heel Nederland door om stations vast te leggen en thuis op katoen na te bootsen. Voor TxP doet ze verslag van haar project: 2400 km op een oude Gazelle, 175 stations en heel veel draad.

Al jarenlang maak ik wekelijks gebruik van de trein. Maar zodra iemand mij vraagt hoe het station van Den Haag of Zwolle eruitziet, moest ik tot voor kort het antwoord schuldig blijven. Treinstations zijn vooral functioneel en (bijna) nooit bestemmingen op zichzelf. Met mijn machinale draadtekeningen die ik met de vrije hand maak, creëer ik juist aandacht voor dat wat vanzelfsprekend aanwezig is en ons daardoor nauwelijks meer opvalt. Het stationsproject waar ik mij op dit moment mee bezighoud is daar een voorbeeld van.

Op een vroege, doordeweekse ochtend fietste ik langs een nog verlaten station van Weert. Geen idee waarom, maar voor het eerst keek ik met aandacht naar het gebouw en realiseerde ik mij hoe mooi het is. Een nieuw project was geboren. Het lastige aan werk maken over dat wat niemand opvalt, is dat het mij in eerste instantie ook nooit opvalt. Ik probeer zoveel mogelijk met een open blik naar de wereld te kijken, als een kind dat alles voor het eerst ziet. Het betekent dat ik een overdosis aan prikkels binnenkrijg waardoor het tekenen – met of zonder naaimachine – soms letterlijk als een verlossing voelt. Tekenen is voor mij een rustpunt.

Aandacht

Stationsgebouwen staan voor mij symbool voor de hectiek van onze tijd: we rennen van hot naar her en worden opgeslokt door onze digitale apparaten. Als tekenaar dwing ik

Station Weert, 2020,
draadtekening,
24 x 30 cm.

mijzelf – voor zover mogelijk – om aandachtig te kijken en te werken. Mijn technieken – het werken met een naaimachine of zwarte fineliner – dragen daaraan bij doordat ze tijdrovend zijn. Hoewel ik van oorsprong tekenaar ben, ben ik een aantal jaren terug, dankzij een ander project, zijdelings de textielwereld ingerold. Hierbij vind ik het vooral interessant om de grenzen van beide media op te zoeken.

Treinstations

Nederland telt maar liefst vierhonderd treinstations die in gebruik zijn. Daarnaast zijn er nog diverse 'spookstations'. Voor mij is het belangrijk om alvorens ik een station ga uitwerken op de naaimachine, het zelf te bekijken en op de foto te zetten. Het gaat mij om een momentopname. Dat er nu mensen met mondkapjes bij staan plaatst het gebouw in onze tijd en ook een gebouw dat in de steigers staat, wordt niet geflatteerd. Omdat ik aan iedere draadtekening ongeveer één à twee maanden werk, kan ik nooit alle stations vastleggen. De vele glazen abri's vallen sowieso af en verder kijk ik per keer welk station op dat moment mijn aandacht trekt.

Lagen draad

Op mijn laptop staat inmiddels een archief met zelfgemaakte foto's. Na een keuze voor een station te hebben gemaakt schets ik de grote lijnen van het gebouw met een

'Stationsgebouwen staan symbool voor de hectiek van onze tijd'

fineliner op katoen. Proefondervindelijk ben ik erachter gekomen dat katoen het meest geschikt is om er kriskras lijnen op te stikken, omdat het materiaal meegeeft. Vervolgens ga ik – met de foto op de laptop naast mij – aan de slag achter een eenvoudige naaimachine. Eerst breng ik de lichte kleuren en grote, egale kleurvlakken aan om vervolgens al tekenend met steeds donkerdere kleuren, details aan te brengen. Zo bestaat een werk vaak uit een opeenstapeling van vier of meer lagen draad. 'Fouten' haal ik nooit uit, maar probeer ik mee te nemen in het werk zelf. Hoewel de foto altijd het uitgangspunt is sta ik open voor wat het materiaal en de techniek mij (onbewust) opleveren, zodat het werk nooit een exacte kopie van de foto wordt.

Station Voerendaal,
2020, draadtekening,
26 x 31 cm.

Op de fiets

De oproep in maart om zo min mogelijk gebruik te maken van het openbaar vervoer, zorgde ervoor dat ik geen stations meer kon bezoeken met de trein. Ik besloot naar stations te fietsen die (relatief) dichtbij liggen, wat al snel uitgroeide tot een wekelange fietsvakantie. Op een ouderwetse Gazelle heb ik de buitengrenzen van ons land gevolgd en uiteindelijk meer dan 2400 km gefietst en zo'n 175 stations bezocht. Tijdens mijn vakantie werd het openbaar vervoer weer toegankelijk voor de gewone reiziger, waardoor in mijn werk dadelijk een omslag van lege stations naar de gebruikelijke situatie te zien is. Het is juist dit soort details dat het werken aan een dergelijk groot project voor mij interessant houdt.

XXXXX

www.sandramackus.nl

HOLLANDFELT Outlet

Wolvilt is een prachtig product voor allerlei soorten creatieve doeleinden zoals tassen, kleding, kussens en muurbekleding. Wij zijn er speciaal voor de kleinere ondernemers en grotere hobbyisten die interesse hebben in hoge kwaliteit wolviit.

Wij beschikken over honderden reststukken wolviit van 100% Zuiver scheerwol uit de groothandel in diktes 1, 2, 3, 5 en 10 mm in meer dan 100 kleuren. Mocht u een kleiner stuk willen, dan kunnen wij het op maat maken. De voorraad wisselt regelmatig.

www.hollandfeltoutlet.nl

HOLLANDFELT OUTLET

Surface Design Association

Innovation in Fiber, Art, and Design

The quarterly *Surface Design Journal* explores new ideas, emerging voices and leaders in the field

Membership includes:

- Grants + Awards
- Exhibitions + Conferences
- Workshops + Presentations
- Regional Groups
- International Connections

SURFACE DESIGN ASSOCIATION

Christine Aaron, *Vestiges II*, 2019

www surfacedesign.org